

POSTANOWIENIE

Dnia 4 lipca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Księżak (przewodniczący)

SSN Tomasz Demendecki (sprawozdawca)

SSN Oktawian Nawrot

w sprawie ze skargi R. S.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Najwyższym w sprawie o sygn. II CSKP 1439/22, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 4 lipca 2023 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

R. S. (dalej także: „Skarżący”) wniósł skargę na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki w sprawie toczącej się przed Sądem Najwyższym w sprawie o sygn. II CSKP 1439/22. Jak wskazał Skarżący „[j]est faktem bezspornym, że jeśli bezczynność Sądu polega na niewyznaczeniu rozprawy która trwa co najmniej dwanaście miesięcy – stanowiąc stan rzeczywisty zawisłej sprawy to należy go kwalifikować jako przewlekłe rozpoznawanie sprawy. (...) Mając na uwadze wskazane okoliczności faktyczne zawisłej sprawy również jak orzecznictwa Sądu Najwyższego na wskazaną okoliczność, należy przyznać bezsprzecznie, że żądanie powoda jest całkowicie uzasadnione.”

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2018, poz. 75; dalej: ustawa o przewlekłości postępowania), w sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowania toczącego się na skutek skargi sąd stosuje odpowiednio przepisy o postępowaniu zażaleniowym obowiązujące w postępowaniu, którego skarga dotyczy.

Wniesiona przez R. S. skarga dotyczyła postępowania cywilnego, toczącego się przed Sądem Najwyższym w sprawie o sygn. II CSKP 1439/22. W niniejszej sprawie właściwe pozostają przepisy ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (dalej: „k.p.c.”).

Stosownie do art. 87¹ § 1 k.p.c., w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych, a w sprawach własności intelektualnej także przez rzeczników patentowych. Zastępstwo to dotyczy także czynności procesowych związanych z postępowaniem przed Sądem Najwyższym, podejmowanych przed sądem niższej instancji.

Tymczasem Skarżący wniósł pismo obejmujące skargę na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki osobiście – przez co nie dopełnił obowiązku, wynikającego z art. 87¹ § 1 k.p.c. Tym samym, wniesiona skarga jest niedopuszczalna z mocy ustawy i jako taka podlega odrzuceniu (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego z: 2 października 2019 r., I NSP 103/19; 16 kwietnia 2019 r., I NSP 5/19; 21 marca 2019 r., I NSP 1/19; 19 czerwca 2017 r., III SPP 32/17). Na skardze widnieje odręczny podpis złożony przez Skarżącego. Trzeba zaznaczyć, że samo zamieszczenie w nagłówku pisma adnotacji „za pośrednictwem: Adwokat Ł. W. (pełnomocnik z urzędu: dane w aktach sprawy)” nie czyni go złożonym przez profesjonalnego pełnomocnika.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy, na podstawie art. 8 ust. 2 ustawy o przewlekłości postępowania w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z 398⁶ § 3 k.p.c. w zw. z art. 87¹ § 1 k.p.c., orzekł jak w sentencji postanowienia.

[a]